

Holst, nyhedsbrev

Hvem kan pålægges at undersøge en jordforurening?

I medfør af jordforureningslovens § 40 kan landets kommuner udstede påbud om, at *forurenere* skal iværksætte og afholde udgifterne til diverse undersøgelser af en jordforurening. Undersøgelserne kan blive en ganske bekostelige affære, og det er derfor aldeles relevant at være skarp på, hvornår en borger eller virksomhed kan betragtes som "forurener" i relation til en konkret forurening.

Vi har netop bistået en virksomhed, som af en kommune var blevet påbudt at arrangere og afholde udgifterne til gennemførelse af omfattende undersøgelse og rapportering vedrørende en olieforurening. Virksomheden var efter vores opfattelse ikke den rette adressat for påbuddet, og vi indgav derfor en klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet over påbuddet.

De nærmere omstændigheder omkring forureningen var som følger:

I oktober 2019 blev der konstateret udsivning af olie fra en værkstedsbygning på en ejendom, som ikke var ejet af vores klient. Udsivningen stammede angiveligt fra væltede olietønder opstillet i værkstedsbygningen.

Baggrunden for, at kommunen rettede undersøgelsespåbuddet mod vores klient, var, at virksomheden i forbindelse med levering af kalk på den konkrete ejendom to måneder tidligere var involveret i et uheld, hvor en trailer væltede og ramte værkstedsbygningen. Uheldet skete, da virksomhedens chauffør var i færd med at aflæsse kalk fra traileren. Som følge af regnvejrsad sad kalken fast i traileren, hvilket bevirkede, at traileren vred sig og væltede under tipping.

Det følger af jordforureningslovens § 41, stk. 3, at et påbud kan udstedes til

1) Den, der i erhvervmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen hidrører [...]

og

2) Andre, der har forårsaget en forurening, såfremt forureningen skyldes uforsvarlig adfærd eller en adfærd, der er omfattet af strengere ansvarsregler ifølge anden lovgivning.

Det var vores opfattelse, at vores klient ikke faldt under nogen af disse beskrivelser, da virksomheden ikke havde erhvervmæssig tilknytning til olietønderne, ligesom der ikke var grundlag for at antage, at chaufføren havde begået fejl i forbindelse med leveringen af kalk.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har nu afsagt en god og korrekt afgørelse, som ophæver undersøgelsespåbuddet med henvisning til, at virksomheden ikke kan betragtes som "forurener".

Klagenævnet har lagt vægt på, at den, der kan mødes med et påbud efter § 41, stk. 3, nr. 1, er den, der i erhvervmæssigt øjemed driver den virksomhed eller anvender det anlæg, hvorfra forureningen hidrører. I nærværende sag hidrørte forureningen fra de olietønder, der var opbevaret i værkstedsbygningen. Olietønderne måtte derfor betragtes som forureningskilden, og da virksomheden ingen forbindelse havde til

disse tønder, kunne virksomheden ikke betragtes som forurener. Situationen ville selvsagt have været en anden, hvis forureningen hidrørte fra virksomhedens lastbil eller fra den væltede trailer.

Miljø- og Fødevareklagenævnet understregede derefter, at det påhviler den påbudsudstedende kommune at godtgøre, at en påbudsadressat har handlet ansvarspådragende og af dén grund kan betragtes som forurener. Det var ikke godtgjort i den konkrete sag, og kommunen havde derfor ikke haft hjemmel til at udstede undersøgelsespåbuddet.

Har din virksomhed modtaget et påbud i relation til en forurening, som forekommer virksomheden uvedkommende, er du velkommen til at kontakte os for en uforpligtende snak om muligheden for at klage, ligesom vi gerne bistår med selve klagebehandlingen.

Holst, Advokater

Eva Høje Bisgaard Anker

Eva Høje Bisgaard Anker
Advokatfuldmægtig
E, ehb@holst-law.com
T, +45 8934 0038
M, +45 3018 1048